

# Flaskpost från Randivåg

Oktober - december 2018

Indonesien och Malaysia



## Oktober

Vi lämnade Bali och seglade norr ut och efter några dagars segling ankrade vi vid ön Bawean där vi fick se oss omkring på öarna i närheten och bevista en festival. Slutet på festivalen var en massa tal (på språk vi inte förstod) och sen delade de ut 417 korgar med



Här har vi, och lokalbefolkningen, fått våra korgar!

mat och kakor, några av dem till oss seglare. Våra korgar åkte sen bil till båten där vi nyfiket gick igenom innehållet i korgen. Mest kakor (goda) men också lite mat. Dagen därpå tittade vi på olika traditioner på ön: batik, dans, chipstillverkning, tillverkning av mattor och en lunch hos chaufförens familj! En trevlig dag som avslutades med en rally-middag på en pir. Här, som vanligt, bestod maten av ris och små fiskar med mycket ben. Vi fick en sked att äta med, och vi kan berätta att det inte är lätt att bena fisk med sked!

Härifrån seglade vi sen till ön Borneo, där den indonesiska delen kallas Kalimantan. Det blev en nattsegling men sen fick vi ankra för att vänta på att strömmen skulle vända i floden Kumai. Vi behövde

inte vänta länge och ankrade mitt på dagen utanför orten Kumai. Här var vi med i de ordnade aktiviteterna

och på kvällens middag deltog Dr Biruté Galdikas som ägnat 47 år att studera orangutangerna. Hon är, tillsammans med Dianae Fossey och Jane Goodall, världens mest kända primatologer. Vi gjorde även en egen tur (med några medseglare) på en sk "klotok" (husbåt) in i nationalparken Tanjung Puting på floden Sekonyer för att titta på orangutanger. Under våra två dagar på floden fick vi se många olika djur i frihet: orangutanger, näsapor, krokodiler, "silver leaf" apor, gibbonapor m fl.



Orangutang betyder "skogsmänniska"

Färden fortsatte väster ut mot Belitung och senare South Bangka, Tanjung Pesona till Penuba. Nu var vi nära ekvatorn och det var varmt och kvalmigt och det regnar ofta. Vi hade svårt att sova, fick värmeutslag och drack kopiöst mycket vatten.

Dessutom gick vår dinge sönder mer och mer. Vi limmar och lagar, men vi inser att det blir att köpa en ny. Dingar som är tillverkade av PVC håller ca 3-5 år i värmen och vi köpte vår för tre år sedan i Chile.



De fyra brudparen som vigdes på nytt

I Penuba fick vi vara med om bröllop. Fyra brudpar skulle vigas, de var av folkslaget "sea gypsy" med egen kultur och egna traditioner. Så de var redan gifta, men nu skulle de giftas på ett av de av Indonesien godkända sätten (muslimsk vigsel) för att få tillgång till den samhällsservice som vigda par får. Intressant ceremoni. Vi besökte även ett monument som har uppförts på ekvatorn, det går endast att ta sig dit med båt och vi gissar att vi var några av de få som besöker detta monument! Ett ekvator-firande på en av båtarna på kvällen.

## November

Nu har monsunen kommit på allvar och det är mycket regn. Tillsammans med den fuktiga värmen blir det rätt olidligt... De samlingar vi har nu är rätt blöta och vi är under tak, antingen fast eller tält. Sista besöken var i Benan i Linga Islands och Tanjung Pinang söder om Singapore. Avslutningsmiddagen blev försenad då regnet liknade ett vattenfall och blåsten gjorde att vi inte ville lämna båten förrän vädret



Sista natten i Indonesien med Singapore i bakgrunden

lugnade sig. Alla seglare hade regnkläder på sig när de kom iland för transport med buss till festen. Vi var 17 båtar kvar till avslutningsmiddagen, resten hade antingen seglat i förväg eller blivit efter pga olika problem med båten. 40% med till sista festen, kanske inte så dåligt trots allt?

Sista natten i Indonesien var vi ankrade så vi såg de höga husen i Singapore bara några km bort och kustlinjen på Malaysia. Visst hade vi kollat kartan tidigare och sett att länderna ligger nära varandra, men det blev väldigt tydligt vid vår ankarplats. Vi hade en man i en liten roddbåt som var ute och

fiskade på traditionellt sätt bredvid oss i Indonesien. Och som bakgrund såg vi de stora husen i Singapores. En stor kontrast i levnadsvillkor.

Vi lämnade Indonesien den 8 november för Puteri i Malaysia, en dagsegling bort. Vi korsade Malackasundet tillsammans med ett tiotal av våra medseglare från Indonesien utan problem och började gå för motor längs Singapore. Här blev vi uppropade av en kustbevakare som kom upp oss och vi förklarade att vi var på väg till Puteri i Malaysia tillsammans med ett tio-tal andra båtar. Efter ett "Ni seglar för nära gränsen till Singapore, var vänlig sväng babord", lämnade de oss och våra seglingskompisar ifred. Proceduren att segla in i Singapore är snarig, kostsam och långdragen, vi avstod att segla dit. Vi hade strömmen med oss så redan 11.30 ankrade vi utanför Puteri hamn. Vi fick en plats i marinan och kunde pusta ut, ta ut pengar, köpa SIM-kort och på kvällen gå på restaurang med god mat. Hade stämt träff med våra danska vänner i Alexandra för



Det är trångt i Malackasundet, det gäller att planera noga för att komma över sundet utan att bli påkörd

middag, men de kom en timme för sent, de hade inte noterat att Malaysia hade en timmes skillnad från Indonesien. På natten sov vi gott!

Vi ägnade några dagar till underhåll på båten, bunkring av mat och turistande. Vi funderade på att åka över till Singapore som vi kunde se några hundra meter bort, men då vi endast hade några dagar på oss så bestämde vi att avstå. Det får bli ett besök i Singapore en annan gång. Vi anmälde oss till ett Malaysia-rally som gick från Puteri till Langkawi under ca 5 veckor.

Så var vi på väg igen och den 16 november ankrade vi utanför Melaka. Hade några fina dagar där vi kunde uppleva centrum av Melaka och även lite av omgivningarna. Vi blev fint omhändertagna, men det märks att Malaysia är lite högre upp på välfärdsskalan än Indonesien. På natten den 19 november kom ett oväder och vi



Friterad bläckfisk på marknad i Melakka



draggade (ja, inte enbart vi utan nästan alla de ankrade båtarna). Efter att ha tittat på grannbåtarna som försökt ankra om i den grova sjön bestämde vi oss för att lämna ankringen kl 01.00. Vi styr ut mot en svart-blå himmel, mot vind och vågor! Vi ser några båtar som kommer efter oss och vi hör andra på



Batu Cave i Kuala Lumpur

VHFen. Känns inte bra! Men när vi kan svänga upp norrut så blir vinden bättre och vi kan sätta segel. Vi ser blixtar föröver. Vågorna lägger sig och resan norrut till nästa hamn, Port Dickson, blir inte så illa trots allt. Vi kom i hamn vid 8-tiden på morgonen. Kändes skönt att knyta fast! Vi kunde hjälpa våra seglingsvänner med deras tilläggning, de kom alla en efter en. Vi fick höra att blixten slagit ner i några av båtarna i Port Dickson på natten. Detta är ett område med mycket blixtnedslag, speciellt katamaraner råkar ofta illa ut. Bland andra aktiviteter åkte vi buss till Kuala Lumpur en dag, där vi förutom turistandet kunde handla billig elektronik. Köpte bland annat en telefon. Mot slutet av månaden besökte vi Pangkor marina där vi blev kungligt mottagna av James med personal. Festade på flera ställen mellan regnskurarna.

### December

Vi fortsatte norr ut och efter några stopp besökte vi Penang. Marinan i stan har blåst bort, så det är inte lätt att hitta plats att lämna båten för besök i land. Det löste sig med att vi ankrade och skjutsade varandra i dingarna in till land med några kvar som vaktade båtarna. En fin stad med gamla fina byggnader och många roliga målningar på väggarna. Vi fortsatte seglingen norrut och den 9 december ankrade vi i Kuha på Langkawi. Vi fick skjuts med besättningen på Alexandra in till land, vår dingare har rämnat i alla limningar, till och med akterspegeln har lämnat pontonerna! Vi klarerade in och tog en titt på stan. Lisa fick en underlig skugga i ögat sista kvällen vi var i Penang och nu gick vi till turistinformationen för att höra var ögat kunde undersökas.

”Sjukhuset” blev svaret och vi tog en taxi dit. Där konstaterade de



Vi hade båten i Rebak marina som tillhör ett hotell med pool. Ett bra ställe att vila ut efter operationen!



Målning där en stol ingår i konstverket av Ernest Zacharevic från 2012

att det var nätavlossning och de ville rekvirera en helikopter för att föra oss till närmaste sjukhus på fastlandet. På Langkawi kunde de inte hantera detta problem. Vi avböjde helikoptern, medvetna om vem som skulle betala i slutändan, och tog färjan dagen därpå. Ögat blev opererat och Lisa blev konvalescent i båten. Sven-Gösta var med på de sista dagarna med rallyt.

*Lisa och Sven-Gösta*

## Sammanfattning Indonesien:

Indonesien är 2 500 sjömil från öst till väst och ca 1 000 från norr till söder. Här finns fler än 17 000 öar, varav 8 000 är bebodda. Här talas 300 olika språk av 255 miljoner människor. Under våra 3,5 månader i Indonesien seglade vi 2 500 sjömil och stannat på lite drygt 20 ställen. Anledningen till att rallyt går mellan juli och oktober är att det då är torrperiod. Vi fick känna av regnperioden i slutet av vår vistelse i landet och då ökar luftfuktigheten medan temperaturen är samma, 30 grader och mer, dag som natt. Värmen och luftfuktigheten gör klimatet lite jobbigt. Indonesien ligger vid ekvatorn vilket också gör att det också är ont om vind. Vi har fått använda motorn rätt mycket.

Under vår tid i Indonesien har landet råkat ut för många katastrofer: färjor som sjunkit, attentat i kyrkor, två jordbävningar, en tsunami och en flygplanskrasch. Vi var inte i närheten av någon av katastrofplatserna.

Vi hade hört att vi skulle bli kungligt mottagna i Indonesien och det blev vi verkligen också. Det fanns guider som tog hand om oss och hjälpte oss med alla frågor och problem. Till exempel hjälpte de oss att köpa diesel (från vanliga bensinmackar). Vi kunde lämna våra sopor till dem och de tog emot vår tvätt. De hjälpte oss också fylla gasol.

Men det som kommer stanna kvar i vårt minne för alltid är alla de fantastiska människor vi mött. Vi har aldrig tidigare mött så många som varit så nyfikna på oss. Från barn och vuxna som vinkar till oss när vi åkt i buss eller bil, alla myndighetspersoner som önskar att vi skall tala om för alla våra vänner hur fantastiskt vi tycker att just deras ort är, till alla engagerade guider vi träffat. Vi har blivit fotograferade hundratals gånger, ja kanske tusentals. Alla har mobiltelefoner och alla vill ta foton. De vill gärna ta en "selfie" med en eller några av oss. Vi har funderat på vad de gör med fotona, finns vi kanske på hundratals facebooksidor?